

**ZARZĄDZENIE NR 91/2026
BURMISTRZA GMINY MAŁKINIA GÓRNA**

z dnia 7 sierpnia 2026 r.

w sprawie wprowadzenia planu opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjnego Żłobka Gminnego w Małkini Górnej

Na podstawie art. 30 ust. 1 i art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662 ze zm.) oraz § 3 i 6 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 13 grudnia 2024 r. w sprawie standardów opieki sprawowanej nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2024 r. poz. 1882) oraz ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi do lat 3 art. 6c (Dz. U. z 2024 r. poz. 338 ze zm.), zarządzam, co następuje:

§ 1. Wprowadza się Plan Opiekuńczo – Wychowawczo – Edukacyjny obowiązujący w Żłobku Gminnym w Małkini Górnej stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Traci moc: Zarządzenie nr 5/2026 Burmistrza Gminy Małkinia Górna z dnia 02 stycznia 2026 r. w sprawie wprowadzenia planu opiekuńczo-wychowawczo – edukacyjnego Żłobka Gminnego w Małkini Górnej.

§ 3. Wykonanie zarządzenia powierza się Dyrektorowi Żłobka Gminnego w Małkini Górnej.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Burmistrz

Dariusz Stanisław Rafalik

Załącznik do zarządzenia nr 91/2026
Burmistrza Gminy Małkinia Górna
z dnia 7 sierpnia 2026 r.

**ROCZNY PLAN PRACY
OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZEJ I EDUKACYJNEJ
ŻŁOBKA GMINNEGO
W MAŁKINI GÓRNEJ**

*„Mów dziecku, że jest dobre,
że może, że potrafi.”
Janusz Korczak*

ROK 2026/2027

Żłobek Gminny w Małkini Górnej jest placówką zlokalizowaną na parterze budynku przy ul. Nurskiej 67 . Żłobek posiada szatnię, korytarz, jedną salę opiekuńczą. Żłobek posiada pomieszczenie sanitarne dla dzieci. Przy sprzyjających warunkach atmosferycznych dzieci mają możliwość codziennego korzystania ze żłobkowego placu zabaw wyposażonego w odpowiednio dobrane urządzenia, dostosowane do wieku dzieci. Wszystkie sprzęty posiadają atesty i certyfikaty bezpieczeństwa.

Ogólne cele zajęć opiekuńczo - wychowawczych i edukacyjnych.

Cele opiekuńczo – wychowawcze:

- Zapewnienie dziecku poczucia bezpieczeństwa poprzez stałość opiekunów i rytuałów dnia.
- Zapewnienie dziecku opieki i warunków bytowych zbliżonych do warunków domowych
- Budowanie więzi emocjonalnej z opiekunem jako podstawy zdrowego rozwoju.
- Wspieranie samodzielności dziecka w codziennych czynnościach (ubieranie, jedzenie).
- Wdrażanie do przestrzegania prostych zasad i norm społecznych (np. dzielenie się zabawkami).
- Rozwijanie umiejętności współpracy i zabawy z rówieśnikami.
- Utrwalanie podstawowych zasad higieny osobistej.
- Rozwijanie umiejętności radzenia sobie z emocjami (np. poprzez nazywanie uczuć).

- Wspomaganie dziecka w jego rozwoju psychicznym, fizycznym i społecznym.
- Umacnianie poczucia przynależności do grupy.
- Wzmacnianie pozytywnego obrazu siebie u dziecka (chwalenie, zauważanie starań), motywowanie do samodzielnego podejmowania działań.
- Wspieranie dziecka w adaptacji do nowych sytuacji i osób.
- Umożliwienie dziecku swobodnej eksploracji otoczenia w bezpiecznych warunkach.
- Wzmacnianie nawyku sprzątanía po zakończonej zabawie (sprzątnięcie przy wyznaczonej piosence)
- Rozwijanie empatii i troski wobec innych dzieci.
- Bieżące informowanie rodziców o sukcesach dzieci i funkcjonowaniu w grupie rówieśniczej.

Cele edukacyjne:

- Rozwijanie mowy i komunikacji – poprzez zabawy dźwiękonaśladowcze, piosenki, wierszyki.
- Rozwijanie percepcji wzrokowej i słuchowej – przez zabawy z dźwiękiem, rytmem.
- Kształtowanie koordynacji wzrokowo-ruchowej oraz umiejętności technicznych dziecka– np. przez układanki, manipulowanie przedmiotami, organizowanie zabaw konstrukcyjnych.
- Rozwijanie sprawności manualnej i grafomotoryki – malowanie palcami, ugniatanie masy.
- Uczenie rozróżniania i nazywania podstawowych kolorów i kształtów.
- Rozwijanie pamięci i koncentracji uwagi – poprzez krótkie zadania, powtarzanie czynności.
- Kształtowanie umiejętności liczenia do 3–5 (np. przez liczenie palców, klocków).
- Stymulowanie rozwoju ruchowego – poprzez zabawy ruchowe i taneczne.
- Wzbogacanie słownictwa biernego i czynnego – poprzez czytanie książeczek, opowiadanie obrazków.
- Rozwijanie orientacji w schemacie ciała i przestrzeni – „Gdzie jest buzia?”, „Pokaż lewą rączkę”.

- Wprowadzanie dziecka w świat przyrody – obserwacja roślin, zwierząt, zjawisk atmosferycznych.
- Rozwijanie ekspresji twórczej – śpiew, taniec, działania plastyczne.
- Wdrażanie do prostych czynności porządkowych i samodzielnych zadań edukacyjnych,
- Zapoznanie z językiem angielskim poprzez piosenki, wierszyki.
- Wspomaganie rozwoju intelektualnego dziecka poprzez czytelnictwo, opowiadanie ilustracji oraz użycie nowych technologii.

Metody pracy z dziećmi:

- Metoda zabawowa (czynna)

Dziecko uczy się przez aktywność, ruch, działanie – zabawy manipulacyjne, konstrukcyjne, tematyczne.

1. Metoda indywidualizacji pracy z dzieckiem

Dzieci są traktowane w sposób podmiotowy i indywidualny, co oznacza, że wszelkie działania, tempo pracy oraz rodzaj aktywności opiekun dostosowuje do ich unikalnych potrzeb, możliwości, zainteresowań i poziomu rozwoju, dbając przy tym o ich pełne bezpieczeństwo.

- Metoda naśladownictwa

Dzieci uczą się poprzez obserwację i powtarzanie zachowań dorosłych lub rówieśników.

- Metoda słowna (wierszyki, opowiadania, rymowanki) - Rozwija język, pamięć, rozumienie treści i rytmu mowy.

- Metoda sensoryczna (doświadczenie zmysłowe)

Dzieci poznają świat poprzez zmysły – dotyk, smak, słuch, wzrok, węch (np. zabawy masami, poznawanie faktur).

- Metoda rytmiczno-muzyczna

Rozwija słuch, koordynację, rytm, mowę – poprzez śpiew, taniec.

- Metoda Weroniki Sherborne (ruch rozwijający)

Wzmacnia więzi, zaufanie, poczucie ciała i orientację w przestrzeni przez zabawy ruchowe w parach i grupie.

- Metoda relaksacyjna (cisza, wyciszenie, muzyka relaksacyjna, np. relaksacja Schultza dla dzieci)

Uczy samoregulacji emocji, uspokojenia, koncentracji (np. słuchanie kojącej muzyki, kołysanie).

- Metoda pedagogiki zabawy (Klanza)

Integruje grupę, rozwija emocjonalnie i społecznie przez różnorodne formy aktywności (ruch, śpiew, plastyka).

- Metoda doświadczalna / eksperymentowania

Dzieci uczą się przez próbowanie, obserwację – np. eksperymenty z wodą, piaskiem, powietrzem.

Wszystkie metody wyzwalają w dziecku chęć poszukiwania rozwiązań, aktywizują myślenie, wyzwalają pomysłowość, ekspresję twórczą, mobilizują dziecko do zadawania pytań i udzielania na nie odpowiedzi poprzez rozwiązywanie problemów.

Plan opracowano w oparciu o:

- Ustawę z dnia 4 lutego 2011 o opiece nad dziećmi do lat 3 (Dz. U. z 2024r. poz. 338, 743 i 858)
- Rozmowy z rodzicami na temat rozwoju i potrzeb dziecka,
- Oczekiwania rodziców podczas indywidualnych rozmów,
- Propozycje opiekunów grupy.

Zadania	Sposób realizacji	Cel	Termin
Adaptacja dzieci w żłobku	• Wywiad z rodzicami nt. dzieci, ich zachowań, potrzeb, diety. • Wprowadzanie adaptacji stopniowej – krótsze pobyty dziecka w pierwszych dniach. • Żłobek zapewnia stopniową i indywidualną adaptację dziecka, do żłobka oraz do budowania więzi z opiekunem prowadzoną w ścisłej współpracy z rodzicami. • Bieżący i systematyczny kontakt rodziców z opiekunami celem posiadania informacji o funkcjonowaniu dziecka w żłobku. • Obecność rodzica (jeśli jest taka potrzeba) w sali podczas pierwszych dni adaptacji. • Propozycja przychodzenia do żłobka z ulubioną zabawką dziecka „z domu”. • Stały przydział tego samego opiekuna do dziecka na czas adaptacji.	• Kształtowanie poczucia bezpieczeństwa dziecka w nowym środowisku. • Budowanie pozytywnej relacji z opiekunem i grupą. • Wspieranie dziecka w radzeniu sobie z rozstaniem z rodzicem. • Wdrażanie dziecka do rytmu dnia i reguł panujących w grupie. • Zmniejszanie lęku separacyjnego i stresu związanego z nowym miejscem.	Sierpień Wrzesień Październik

	• Wprowadzenie powtarzalnych rytuałów dnia (np. wspólne przywitanie). • Zachęcanie rodziców do zostawiania dziecku przedmiotu przypominającego dom. • Częste okazywanie czułości, zrozumienia i zapewnień werbalnych: „Mama wróci po obiedzie”		
Współpraca z rodzicami	• Regularne indywidualne rozmowy i konsultacje. • Prowadzenie zeszytów kontaktu oraz regularny kontakt z rodzicami poprzez telefon służbowy. • Organizowanie dnia otwartego i wspólnej zabawy karnawałowej w celu integracji. • Zapraszanie rodziców do udziału w zajęciach (udział w projekcie „Pierwsza edycja programu Mali Czytelnicy”, wcielenie się w rolę św. Mikołaja). • Ankiety i pytania o potrzeby i sugestie rodziców. • Udostępnianie zdjęć i relacji z życia żłobka (w zgodzie z RODO).	• Utrzymywanie stałego kontaktu i wymiany informacji między opiekunami a rodzicami. • Wzmacnianie poczucia zaufania rodziców do placówki i personelu. • Angażowanie rodziców w przygotowanie dzieci do udziału w różnorodnych uroczystościach w żłobku. • Uwzględnianie potrzeb i oczekiwań rodziny w planowaniu opieki. • Tworzenie spójnego środowiska	Wrzesień Na bieżąco, cały rok

Wskazówki metodyczne dla personelu, sprzyjające rozwojowi u dzieci poczucia przynależności do grupy:

1. Twórz rytuały wspólnotowe

Każdy dzień warto rozpoczynać od stałych elementów, takich jak wspólne powitanie, wierszyk na rozpoczęcie posiłku, towarzysząca sprzątaniu zabawek. Powtarzalność tych czynności daje dzieciom poczucie przewidywalności i stabilności. Rytuały te uczą dzieci funkcjonowania w grupie i budują pozytywną tożsamość grupową.

2. Stosuj spójną i ciepłą komunikację

Personel powinien używać łagodnego tonu głosu i empatycznego podejścia, które pozwala dziecku poczuć się zauważonym i akceptowanym. Komunikacja pozbawiona krytyki, a oparta na akceptacji i wspieraniu, sprzyja tworzeniu atmosfery zaufania. Każde dziecko powinno usłyszeć swoje imię i być dostrzeżone w codziennych sytuacjach.

3. Włączaj dzieci w proste decyzje grupowe

Już najmłodsze dzieci można angażować w wybory dotyczące codziennych spraw: np. jaka piosenka zostanie dzisiaj zaśpiewana, wybór książki do czytania. Daje to dzieciom poczucie sprawczości i uczy odpowiedzialności za wspólne decyzje. Decyzyjność w bezpiecznych ramach to ważny element budowania wspólnoty.

4. Twórz przestrzeń do wspólnych działań

Aktywności takie jak wspólne malowanie, układanie klocków integrują dzieci i wzmacniają relacje rówieśnicze. Działania grupowe powinny być moderowane przez opiekuna, ale nie narzucane, by dzieci mogły same tworzyć relacje. Wspólne dzieło, jak plakat czy konstrukcja, wzmacnia poczucie wspólnego celu.

5. Uwzględniaj różnorodność i indywidualność

Każde dziecko powinno mieć możliwość bycia sobą, bez przymusu dopasowania się do ogółu. Ważne jest indywidualne podejście

do dziecięcych potrzeb, tempa adaptacji i temperamentu. Personel powinien unikać porównań między dziećmi i zamiast tego doceniać ich unikalność.

6. Wzmacniaj pozytywne zachowania społeczne

Należy zauważać i nazywać pozytywne relacje w grupie: "Zobacz, Franek pożyczył Hani klocek – to bardzo miłe". Takie komentarze wspierają rozwój umiejętności społecznych i promują pozytywne wzorce. Pochwały powinny być konkretne i odnosić się do zachowania, nie do dziecka jako osoby.

7. Stosuj symbole identyfikujące grupę

Znaczkę z imionami, czy nazwa grupy- Sówki Mądre Główki pomagają dzieciom utożsamiać się z grupą. Warto wykorzystywać te symbole podczas zajęć, rytuałów. Dzieci szybciej adaptują się i czują się częścią grupy, gdy mają jasno określone poczucie "naszej wspólnoty".

8. Wprowadzanie osób z zewnątrz, np. teatryki, postać św. Mikołaja podczas zajęć mikołajkowych

Tworzenie warunków dzieciom podczas zajęć z osobami z zewnątrz – opiekunki są ich punktem odniesienia i bezpieczeństwa. Ułatwianie dzieciom angażowania się we wspólne działania z aktorem – zachęcaj, ale nie zmuszaj. Jeśli dziecko obserwuje z boku – to też aktywność! Należy pozwolić mu uczestniczyć na swoich warunkach.

Wspieranie u dzieci poczucia przynależności i uważności na inne osoby

Wspieranie autonomii dziecka	• Pozwalanie dziecku na wybór zabawki, miejsca zabawy. • Zachęcanie do samodzielnego podejmowania prób ubierania i jedzenia. • Unikanie wyręczania – pomoc tylko wtedy, gdy dziecko nie radzi sobie.	• Kształtowanie poczucia sprawczości i samodzielności u dziecka. • Budowanie wiary dziecka we własne możliwości.	Cały rok
--	--	---	-----------------

	• Chwalenie samodzielnych działań, nawet nie do końca poprawnych. • Organizacja przestrzeni w sali tak, by dziecko mogło po coś samo sięgnąć. • Zadawanie prostych pytań wyboru: „Chcesz kubek niebieski czy czerwony?” • Umożliwienie dziecku podejmowania decyzji w codziennych sprawach.	• Umożliwienie dokonywania prostych wyborów. • Zachęcanie do podejmowania prób i działań niezależnych od dorosłych. • Rozwijanie odpowiedzialności za własne działania.	
Czynności samoobsługowe, utrwalanie nawyków higienicznych.	• Uczenie samodzielnego mycia rąk – poprzez pokaz i wspólne mycie. • Zachęcanie do samodzielnego jedzenia i picia z kubka. • Nauka korzystania z nocnika/toalety poprzez rutynowe pory. • Przypominanie o wycieraniu nosa i wyrzucaniu chusteczki. • Zabawy i piosenki o tematyce higienicznej. • Zajęcia dotyczące higieny zębów. • Utrwalanie nawyków porządkowych (odkładanie zabawek).	• Utrwalanie nawyku samodzielnego jedzenia, ubierania się i mycia. • Kształtowanie potrzeby dbałości o higienę osobistą. • Wspieranie rozwoju małej motoryki poprzez codzienne czynności. • Kształtowanie odpowiedzialności za własne ciało.	Cały rok

		• Przygotowanie dziecka do funkcjonowania w grupie przedszkolnej.	
Wspieranie współpracy i komunikacji dzieci w grupie	• Zabawy w parach i grupach (np. wspólne budowanie wieży). • Zachęcanie do używania słów „proszę”, „dziękuję”, „przepraszam”. • Wspólne wykonywanie prac plastycznych. • Ćwiczenie czekania na swoją kolej w zabawie. • Rytuały grupowe – np. wspólne śpiewanie, tańczenie. • Modelowanie pozytywnych zachowań społecznych przez opiekuna.	• Rozwijanie umiejętności nawiązywania kontaktów z rówieśnikami. • Kształtowanie postaw prospołecznych – dzielenie się, pomaganie. • Rozwijanie umiejętności wspólnego działania. • Doskonalenie komunikacji niewerbalnej i werbalnej. • Utrwalanie zasad funkcjonowania w grupie.	Cały rok
Rozwój społeczny	• Codzienne powitania i pożegnania z całą grupą. • Nauka rozpoznawania emocji u siebie i innych – np. poprzez obrazki, lusterko. • Wspólne świętowanie urodzin dzieci. • Zachęcanie do empatycznych reakcji – np. „Zobacz, Hania jest smutna. Może ją przytulisz?”	• Rozwijanie umiejętności rozpoznawania i wyrażania emocji. • Budowanie pozytywnego obrazu samego siebie.	

	• Dbanie o wspólną przestrzeń – np. sprzątanie po zabawie razem. • Wprowadzanie prostych ról społecznych w zabawie (np. mama, lekarz). • Wspólne oglądanie książeczek i rozmowy o postaciach.	• Wspieranie empatii i troski o innych. • Kształtowanie zachowań akceptowanych społecznie. • Rozwijanie poczucia przynależności do grupy.	Cały rok
Przewidywanie i celebrowanie świąt oraz ważnych wydarzeń w żłobku	• Dekorowanie Sali na różne okazje. • Organizowanie małych uroczystości (np. bal karnawałowy, dzień misia). • Udział dzieci w przygotowywaniu symbolicznych ozdób świątecznych. • Wspólne śpiewanie piosenek tematycznych (np. kolędy). • Wprowadzanie dzieci w symbolikę świąt za pomocą ilustracji i rekwizytów. • Zapraszanie rodziców do udziału w wydarzeniach (np. bal karnawałowy).	• Wzmacnianie więzi z grupą i placówką poprzez wspólne świętowanie. • Kształtowanie poczucia przynależności kulturowej. • Rozwijanie umiejętności uczestniczenia w wydarzeniach zbiorowych. • Zapoznavanie z tradycjami i symbolami kulturowymi. • Rozwijanie zainteresowania światem	Cały rok – zgodnie z kalendarzem świąt i wydarzeń

Wskazówki metodyczne dla personelu sprzyjające poznawaniu i doświadczaniu otaczającego świata

1. Organizuj aktywności sensoryczno-poznawcze

Dzieci najlepiej uczą się przez działanie i zmysły. Zabawy z piaskiem, wodą, ryżem, liśćmi czy naturalnymi materiałami stymulują ciekawość poznawczą. Dzięki nim dzieci odkrywają właściwości przedmiotów, uczą się zależności i reagują na różne bodźce.

2. Wprowadzaj proste eksperymenty i obserwacje

Eksperymenty typu "co się stanie, gdy..." rozwijają myślenie przyczynowo-skutkowe. Przykłady to: mieszanie kolorów farb, sypanie kaszy do wody, sprawdzanie co pływa, a co tonie. Zawsze należy je prowadzić z pełnym zaangażowaniem dorosłego i zachowaniem bezpieczeństwa.

3. Wychodź regularnie na spacer i pozwalaj dzieciom doświadczać przyrody

Dziecko odkrywa świat, kiedy może go dotknąć, poczuć, usłyszeć. Obserwowanie ptaków, liści, trawy czy chmur stymuluje rozwój poznawczy i emocjonalny.

4. Zadawaj dzieciom pytania otwarte

Zamiast podawać gotowe odpowiedzi, zachęcaj dziecko do myślenia: „Jak myślisz, co się stanie?”, „Dlaczego to się rusza?”, „Co to może być?”. Pytania wspierają rozwój mowy i myślenia, a także pokazują, że zdanie dziecka jest ważne. To podstawa do budowania dialogu.

5. Ekspozuj przedmioty codziennego użytku w zabawach

Dzieci uwielbiają bawić się rzeczami, które widzą w domu: plastikowe kubeczki, garnki, łyżki, koszyki. Dzięki temu uczą się funkcjonalności przedmiotów i rozwijają wyobraźnię. Zabawki nie muszą być skomplikowane – liczy się sposób ich użycia.

6. Buduj bezpieczną więź w kontakcie z dzieckiem.

Opiekun jest blisko wychowanka, wspiera jego rozwój, lecz na tyle daleko, by nie przeszkadzać w rozwoju potencjału dziecka.

Zapewnienie dzieciom warunków do poznawania i doświadczania otaczającego świata

Wspieranie współpracy i komunikacji dzieci oraz rozwijanie myślenia przyczynowo-skutkowego i poznawania otaczającego świata	• Doświadczalne zabawy: „Co się stanie, gdy wlejemy wodę do piasku?” • Zabawy w przewidywanie zakończenia sytuacji: „Co się stanie, gdy...?” • Układanie prostych sekwencji zabawek (np. duży–mały–średni). • Rozwiązywanie prostych problemów wspólnie z dziećmi (np. „Jak otworzyć pudełko?”). • Zabawy z dopasowywaniem i sortowaniem przedmiotów. • Spacerowe obserwacje i rozmowy o przyrodzie, zjawiskach atmosferycznych. • Wdrażanie dzieci do stawiania pytań i szukania odpowiedzi.	• Rozwijanie umiejętności społecznych i językowych dzieci • Rozwijanie umiejętności logicznego myślenia i przewidywania skutków działań. • Kształtowanie postawy badawczej i ciekawości poznawczej. • Doskonalenie koncentracji i uwagi. • Utrwalanie podstawowych pojęć (np. kolor, kształt, wielkość).	Cały rok – systematyczne wspieranie rozwoju społecznego i poznawczego dzieci
--	---	--	--

		• Wspieranie aktywnego poznawania świata przez eksperymentowanie.	
Wskazówki metodyczne dla personelu – rozwój komunikacji u dzieci • Stwarzaj dzieciom okazje do mówienia Nie wyręczaj dzieci w komunikowaniu się – zachęcaj do samodzielnego wyrażania potrzeb poprzez gesty, dźwięki lub słowa. Każde słowo, nawet niepełne, zasługuje na uwagę i powtórzenie przez opiekuna. Cierpliwość i uważność dorosłego są kluczowe. • Mów do dzieci w sposób prosty, powolny, wyraźny Zrozumiała mowa dorosłego to najlepszy wzór do naśladowania. Należy używać krótkich zdań, powtarzać je i podkreślać intonacją. Dzieci potrzebują czasu na przyswajanie języka, dlatego warto nie śpieszyć się i unikać nadmiaru bodźców językowych. • Często czytaj i opowiadaj dzieciom Książki z dużymi obrazkami i prostym tekstem to doskonałe narzędzie rozwoju mowy. Dziecko może wskazywać obrazki, naśladować dźwięki, odpowiadać na pytania dorosłego. Wspólne czytanie sprzyja też budowaniu relacji. • Stosuj powtarzalne komunikaty i rutyny językowe Dzieci uczą się języka w kontekście codziennych sytuacji: „Teraz myjemy ręczki”, „Pora na jedzenie”. Powtarzalność pomaga w utrwalaniu słownictwa i buduje bezpieczeństwo komunikacyjne. Warto wprowadzać rymy, piosenki. • Wprowadzaj gesty wspomagające komunikację Wspieranie mowy gestami (np. pokazanie „pić”, „stop”, „więcej”) Dzieci chętnie naśladowują i uczą się w ruchu. • Stosuj prostą i skuteczną komunikację z dzieckiem			

Opiekun wyposaża dziecko w kluczowe kompetencje niezbędne w skutecznej komunikacji z dzieckiem takie jak: otwartość i skuteczność w komunikacji (jasność komunikatów, aktywne słuchanie, zrozumienie zamiast ocen), szczerość, empatia i wyrażanie zainteresowania oraz troska o dziecko, dobro wspólne, znajomość i poszanowanie granic własnych i drugiej osoby, posiada kompetencje do rozwijania wrażliwej i pełnej szacunku interakcji z dzieckiem.

- **Opiekun jest dostępny emocjonalnie**

Wychowawca akceptuje i traktuje poważnie wszystkie emocje dziecka, odzwierciedla je, pomaga je wyrazić, dba o ukojenie dziecka, jest uważny na frustrację dziecka, reaguje odpowiednio do sytuacji: pociesza, wyjaśnia, rozmawia, zachęca do zmiany działania, daje dziecku czas na ochłonięcie, cechuje się cierpliwością i spokojem, wycisza własne emocje, by skupić się na wspieraniu dziecka, dba o to, by nie mówić zbyt głośno, dostosowuje ton głosu do sytuacji, uważnie i aktywnie słucha dziecka w kontakcie wzrokowym, zadaje dziecku pytania, daje czas na wypowiedzenie się, stara się zrozumieć próby dziecka dotyczące komunikowania się i docenia jego wysiłek, dba o to, by pomóc dziecku nazwać i rozumieć dziecięce doświadczenia, np. uprzedza je, co się będzie działo, opisuje to, czego dziecko aktualnie doświadcza.

- **Wychowawca inicjuje i prowadzi rozmowy z dziećmi**

Opiekun jest uważny na to, co dziecko interesuje - podejmuje i rozwiązuje z nim te tematy, w kontaktach z dzieckiem równoważy mówienie i słuchanie.

Tworzenie dzieciom środowiska sprzyjającego	• Czytanie książeczek w małych grupach z aktywnym uczestnictwem dzieci. • Codzienne rytuały słowne – powitanie, piosenka, wspólna rozmowa.	• Rozwijanie zasobu słownictwa czynnego i biernego. • Usprawnianie komunikacji werbalnej i niewerbalnej.	Cały rok
---	---	---	-----------------

mówieniu, słuchaniu i porozumiewaniu się	• Rozmowy indywidualne z dzieckiem w sytuacjach codziennych. • Stosowanie mowy prostej, rytmicznej i powtarzalnej. • Pokazywanie emocji słowami – „Widzę, że jesteś zły/smutny – powiedz to”. • Zachęcanie do powtarzania wyrazów i prostych zdań.	• Wspieranie rozumienia prostych poleceń i wypowiedzi. • Kształtowanie umiejętności uważnego słuchania. • Zachęcanie do wyrażania swoich potrzeb i emocji słowami.	
---	---	--	--

Wskazówki metodyczne dla personelu wspierające rozwój sprawności fizycznej dzieci oraz zaangażowanie zmysłów, uwzględniające rozwój motoryki dużej i motoryki małej.

1. Codziennie zapewniaj dzieciom czas na swobodny ruch

Swobodna aktywność ruchowa, bez sztywnych instrukcji, rozwija koordynację i świadomość ciała. W sali powinny być dostępne miękkie klocki, piłki. Ruch redukuje napięcia i sprzyja zdrowiu psychicznemu.

2. Organizuj zabawy z równowagą i koordynacją

Proste ćwiczenia, jak chodzenie po linii, przechodzenie przez obręcz doskonale stymulują układ przedsionkowy. To podstawa do dalszego rozwoju motoryki dużej. Regularność ma tu ogromne znaczenie.

3. Zabawki i pomoce o różnych fakturach i kształtach

Dotykanie rzeczy chropowatych, miękkich, zimnych czy ziarnistych rozwija zmysł dotyku. Warto przygotować pudełka sensoryczne z przedmiotami do eksploracji. Dzięki temu dzieci uczą się także rozróżniania materiałów i kształtów.

4. Zachęcaj do zabaw na podłodze

Zabawy na podłodze pozwalają dziecku ćwiczyć pełzanie, turlanie się, wspinanie – są zgodne z naturalnym rozwojem motorycznym. To przestrzeń wolna od mebli, dająca swobodę. Bezpieczna mata to podstawa tej strefy.

5. Angażuj zmysły przez różnorodne materiały

Zabawy z masą solną, kaszą, pianką do golenia, wodą z barwnikiem – wszystkie angażują wzrok, dotyk, czasem węch. Warto zadbać o różnorodność i rotację materiałów. Eksploracja sensoryczna powinna odbywać się w atmosferze swobody.

Kształtowanie otoczenia umożliwiającego rozwój sprawności fizycznej dzieci oraz angażowanie zmysłów	• Organizowanie torów przeszkód w sali. • Zabawy ruchowe z elementami turlania, czołgania. • Spacerowanie i zabawy na świeżym powietrzu. • Udostępnianie materiałów o różnych fakturach (piórka, kasza, piasek). • Zabawy z wodą, piaskiem, masami plastycznymi. • Zabawki do ciągnięcia, pchania, rzucania – rozwijające motorykę dużą	• Rozwijanie sprawności ruchowej ogólnej i precyzyjnej. • Doskonalenie koordynacji wzrokowo-ruchowej. • Wzmacnianie dużych grup mięśniowych przez aktywność fizyczną. • Stymulacja wszystkich zmysłów w bezpiecznych warunkach. • Zachęcanie do aktywności ruchowej w różnych formach (tanecznej, zabawowej).	Cały rok

Wskazówki metodyczne dla personelu umożliwiające zapewnienie dzieciom dostępu do wytworów kultury oraz działań twórczych

1. Zapewnij dzieciom stały dostęp do materiałów plastycznych

Kredki, pędzle, plastelina, papiery kolorowe – to podstawowe wyposażenie kącika twórczego. Nie trzeba zadać „na wynik” – ważniejsza jest swoboda działania. Twórczość to także forma ekspresji emocjonalnej.

2. Wprowadzaj różnorodne gatunki muzyki

Nie tylko piosenki dziecięce – warto puszczać muzykę klasyczną. Dzieci mogą reagować ruchem, tańcem. To rozwija słuch i wrażliwość muzyczną.

3. Organizuj zabawy w odgrywanie ról

Dziecko odgrywające rolę ćwiczy mowę, emocje, empatię. Zabawy w odgrywanie ról można prowadzić także spontanicznie.

4. Eksponuj twórczość dzieci

Dziecięce prace powinny być widoczne na ścianach sali, w teczках. To buduje ich poczucie wartości i ważności. Wystawki tematyczne mogą też angażować rodziców i tworzyć wspólnotę.

5. Twórz warunki do rozwoju samodzielności dziecka

Opiekun uznaje prawo dziecka do własnych wyborów, decyzji, własnej kreatywności.

6. Buduj autonomię dziecka

Relacja wychowawcy i wychowanka oparte są na dawaniu dziecku wolności, szacunku i zaufaniu, relacje te pozwalają rozwijać kompetencje dziecka, docenić wysiłek i ciekawość.

7. Twórz warunki sprzyjające aktywności wychowanka oraz kształtuj jego autonomię.

Wychowawca tworzy warunki do podejmowania przez dziecko różnorodnych aktywności, dzięki którym dziecko może poznawać własne możliwości, może budować własną autonomię, zachęca do podejmowania prób samodzielnego działania.

Zapewnienie dzieciom warunków do twórczej ekspresji i kontaktu z różnymi wytworami kultury i sztuki	• Malowanie palcami, gąbkami, wałkami. • Słuchanie muzyki klasycznej i improwizacja ruchowa do niej. • Tworzenie prac z różnych materiałów: papier, naturalne elementy. • Oglądanie obrazów – rozmowa o kolorach, emocjach. • Taniec spontaniczny z kolorowymi szarfami lub wstążkami. • Udział w mini warsztatach artystycznych (np. warsztaty mikołajkowe).	• Rozwijanie wrażliwości estetycznej dziecka. • Wspieranie spontanicznej ekspresji emocji przez sztukę. • Kształtowanie zainteresowania muzyką, plastyką. • Wzbogacanie doznań artystycznych i zmysłowych. • Rozwijanie wyobraźni i kreatywności poprzez	Cały rok
---	--	--	-----------------

		działania plastyczne i muzyczne.	
--	--	----------------------------------	--

Plan pracy żłobka

Miesiąc	Tematyka	Cele zajęć	Wydarzenia i uroczystości
Wrzesień	1. Witaj, żłobku! – adaptacja, nowe otoczenie. Moja sala, moje zabawki, poznajemy się. Bezpieczna droga do żłobka. 2. Jesień w parku i w lesie	• Budowanie poczucia bezpieczeństwa w nowym środowisku. • Rozpoznawanie opiekunów i rówieśników. • Rozwijanie umiejętności przedstawiania się (rozpoznawanie i reagowanie na swoje imię). • Kształtowanie nawyków higienicznych i porządkowych. • Wspieranie samodzielności w czynnościach codziennych (ubieranie, jedzenie, porządkowanie zabawek). • Zapoznanie z tematyką bezpieczeństwa podczas podróży do żłobka • Zapoznanie z porą roku – jesień.	• 15 września – <u>Dzień Kropki</u> • 23 września – Pierwszy Dzień Jesieni

Październik	1. Jesień w sadzie 2. Jesień w ogrodzie 3. Zwierzęta szykują się do zimy 4. Co zwierzęta i ptaki robią jesienią 5. Deszczowa pogoda – kalosze i parasol	• Rozpoznawanie i nazywanie podstawowych kolorów jesieni. • Poznawanie darów jesieni poprzez zmysły (dotyk, zapach, smak). • Rozwijanie sprawności manualnej podczas zabaw z liśćmi, kasztanami i innymi naturalnymi materiałami. • Obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie. • Wzbogacanie słownictwa związanego z jesienią oraz pogodą jesienną • Zapoznanie ze sposobami przygotowywania się do zimy przez niektóre zwierzęta i ptaki	• 1 października – Dzień Muzyki • 4 października – Dzień Zwierząt • 10 października – Dzień Drzewa • 20 października -Dzień Owoców i Warzyw • 31 października (za 1 listopad- dzień wolny)-Dzień Wszystkich Świętych
Listopad	1. Dzień i noc 2. Święto Niepodległości – barwy narodowe 3. Mali pomocnicy – uczymy się pomagać 4. Wiem co jem i dlatego jestem zdrowy. 5. Moje ciało – uczymy się mówić o sobie	• Rozumienie zjawisk przyrodniczych (ciemność, cień, krótszy dzień). • Budowanie tożsamości narodowej poprzez kontakt z symbolami (flaga, godło). • Zapoznanie dzieci z ich prawami oraz standardami ochrony małoletnich • Kształtowanie postaw prospołecznych – uczenie się pomagania innym.	• 5 listopada – Dzień Postaci z Bajek • 11 listopada – Święto Niepodległości • 20 listopada – Dzień Praw Dziecka (Standardy Ochrony Małoletnich) • 22 listopada – Dzień Kredki • 25 listopada – Dzień Pluszowego Misia

		• Wzmacnianie poczucia bezpieczeństwa w okresie przygotowań do zimy. • Kształtowanie postaw prozdrowotnych- uczenie się o zdrowych i niezdrowych produktach spożywczych • Zapoznanie ze schematem własnego ciała, nazywanie części ciała	
Grudzień	1. Mikołajki 2. Co przynosi zima? 3. Święta Bożego Narodzenia 4. Sylwester	• Poznawanie cech zimy – śnieg, mróz, zabawy zimowe. • Utrwalanie wiedzy na temat zimowego ubioru. • Zapoznanie z postacią Świętego Mikołaja. • Kulturowanie tradycji świątecznych (choinka, kolędy). • Rozwijanie wrażliwości estetycznej i emocjonalnej	• 6 grudnia – Mikołajki • 22 grudnia – Pierwszy Dzień Zimy • 24 grudnia – Wigilia • 25 /26 grudnia – Boże Narodzenie • 31 grudnia – Sylwester
Styczeń	1. Zwierzęta zimą 2. W śnieżnej krainie- śnieg, lód, śnieżynki 3. Moja Rodzina- uczymy się wdzięczności 4. Mały sportowiec – ruch to zdrowie, zabawy na śniegu	• Obserwowanie zjawisk zimowych (śnieg, lód). • Kształtowanie postawy wdzięczności i szacunku wobec babci i dziadka. • Rozwijanie sprawności ruchowej poprzez zimowe aktywności i zabawy ruchowe.	• 16 stycznia – Dzień Śniegu • 18 stycznia – Dzień Kubusia Puchatka • 21 stycznia – <u>Dzień Babci</u> • 22 stycznia – <u>Dzień Dziadka</u>

		• Poznawanie zwierząt żyjących w zimowych warunkach. • Budowanie więzi emocjonalnych poprzez wspólne działania.	
Luty	1. Karnawał 2. Serce dla przyjaciela – tydzień przyjaźni i miłości 3. Tęczowy świat – poznajemy kolory 4. Co czuję? – emocje małego człowieka	• Rozpoznawanie i nazywanie podstawowych emocji. • Kształtowanie pozytywnych relacji rówieśniczych (przyjaźń, dzielenie się). • Poszerzanie wiedzy o kolorach – zabawy z barwami. • Rozwijanie kreatywności i wyobraźni poprzez karnawałowe zabawy i przebieranki. • Ćwiczenie umiejętności wyrażania siebie poprzez ruch, taniec. • Nazywanie i próba rozumienia własnych uczuć	• 14 luty – Walentynki • 17 luty – Dzień Kota • 26 luty – Dzień Dinozaura
Marzec	1. W marcu jak w garncu 2. Nadchodzi wiosna – budzi się przyroda 3. Wiosna w ogrodzie 4. Tradycje wielkanocne	• Rozumienie zmian zachodzących w przyrodzie wiosną. • Wzbogacanie słownictwa o nazwy zwiastunów wiosny (bazie, pąki, ptaki). • Kształtowanie wrażliwości przyrodniczej.	• 5 marca – Dzień Dentysty • 8 marca – Dzień Kobiet • 21 marca – Dzień Świadomości Zespołu Downa, • 21 marca – Dzień Wiosny • 27 marca – Dzień Teatru

		• Udział w działaniach ogrodniczych – sadzenie i pielęgnowanie roślin. • Utrwalanie postaw życzliwości i szacunku (Dzień Kobiet). • Uczestniczenie w zabawach tematycznych związanych z początkiem wiosny • Poznawanie symboli i tradycji wielkanocnych.	• 28, 29 marca - Wielkanoc
Kwiecień	1. Zwierzęta egzotyczne 2. Dzień Ziemi – mali ekolodzy 3. Wiosenna łąka 4. Owoce i warzywa 5. Święta majowe	• Zapoznanie ze zwierzętami egzotycznymi • Budowanie postaw proekologicznych (segregacja, dbanie o przyrodę). • Poznawanie owadów i ich roli w przyrodzie. • Poznawanie owoców i warzyw, utrwalenie kolorów • Utrwalanie symboli narodowych • Budowanie tożsamości narodowej	• 2 kwietnia – Dzień Świadomości Autyzmu • 3 kwietnia – Dzień Tęczy • 6 kwietnia – Dzień Sportu • 22 kwietnia – <u>Dzień Ziemi</u> • 1 maja – Święto Pracy • 2 maja – Dzień Flagi • 3 maja – Święto Konstytucji 3 Maja
Maj	1. Strażak i inni bohaterowie 2. Muzyka wokół nas 3. Poznajemy zawody 4. Moi rodzice	• Rozpoznawanie i nazywanie członków rodziny.	• 4 maja – Dzień Strażaka • 19 maja – Dzień Dobrych Uczynków • 21 maja – Dzień Kosmosu

		• Kształtowanie więzi rodzinnych i emocjonalnych. • Poznawanie zawodów związanych z pomocą innym (strażak, lekarz, policjant). • Rozwijanie wrażliwości muzycznej	• 26 maja – <u>Dzień Mamy i Taty</u>
Czerwiec	1. Dzień Dziecka – święto najmłodszych 2. Zwierzęta na wsi – krówka, świnka, kogut 3. Smaki lata 4. Wakacyjne marzenia	• Uświadamianie dzieciom ich praw (Dzień Dziecka). • Poznawanie zwierząt żyjących na wsi i ich odgłosów. • Rozpoznawanie sezonowych owoców i kolorów lata. • Rozwijanie wyobraźni i marzeń związanych z wakacjami.	• 1 czerwca – Dzień Dziecka • 15 czerwca – Dzień Wiatru • 21 czerwca – Dzień Lata • 25 czerwca – Dzień Smerfa
Lipiec	1. Słońce, plaża, morze. 2. Bezpieczne wakacje – uczymy się ostrożności 3. Czym podróżujemy? 4. Letnie zabawy	• Poszerzanie doświadczeń sensorycznych związanych z latem (woda, piasek). • Kształtowanie bezpiecznych nawyków wakacyjnych (słońce, kąpieliska). • Kształtowanie postaw bezpiecznego zachowania przy wodzie.	• 1 lipca - Dzień Psa • 16 lipca – Dzień Węża • 19 lipca – Dzień Czerwonego Kapturka • 24 lipca - Dzień Policjanta

		• Zapoznanie ze środkami transportu • Rozwijanie sprawności fizycznej poprzez zabawy ruchowe na świeżym powietrzu	
--	--	--	--

PLAN PRACY REALIZOWANY JEST ZGODNIE Z OBOWIĄZUJĄCYM W ŻŁOBKU RAMOWYM PLANEM DNIA

5:30 – 7:45 Przyjmowanie dzieci do żłobka

- zabawy swobodne według zainteresowań dzieci,
- zabawy integracyjne, ruchowe, ze śpiewem,
- indywidualne zabawy edukacyjne z opiekunami,
- możliwość konsultacji rodziców z opiekunami.

7:45 – 8:00 Przygotowanie do śniadania

- czynności higieniczne i pielęgnacyjne, wdrażanie elementów higieny osobistej, kształtowanie umiejętności samoobsługowych,

8:00 – 8:30 Śniadanie,

8:30 – 9:00 Czynności pielęgnacyjne, higieniczno-sanitarne po śniadaniu,

9:00 – 9:30 Paluszkowe zabawy przy stoliku (śpiewanki, wierszyki),

9:30 - 9:45 II śniadanie

9:45 – 10:45 Zabawy edukacyjno-rozwojowe. Realizacja planu pracy żłobka.

- zajęcia zorganizowane stymulujące rozwój psychoruchowy dziecka,
- zabawy ruchowe koordynujące całe ciało dziecka, doskonalące zmysł równowagi,
- zabawy plastyczne,
- zabawy z elementami muzyki,
- zabawy wspomagające rozwój mowy,
- zabawy manipulacyjne,
- wychodzenie na taras i do ogrodu- zabawy na świeżym powietrzu

10:45 – 11:00 Przygotowanie do obiadu, czynności higieniczno- sanitarne,

11:00 – 11:15 Obiad (zupa), zachęta do samodzielnego jedzenia, ćwiczenie posługiwania się sztućcami,
11:15 – 11:45 Zabawy w kółku, śpiewanki, pokazywanki, czynności higieniczno- sanitarne, toaleta,
11:45 – 12:00 Obiad (II danie), zachęta do samodzielnego jedzenia, ćwiczenie posługiwania się sztućcami,
12:00 – 13:50 „Ach śpij, bo właśnie...” Czas na sen lub leżakowanie
- słuchanie bajek, kołysanek, muzyki relaksacyjnej.
13:50 - 14:00 Czynności pielęgnacyjne, higieniczno- sanitarne
14:00 – 14:15 Podwieczorek
14:15 – 16:30 - zabawy swobodne i inspirowane. zabawy w kącikach zainteresowań,
- zajęcia ruchowe z elementami rytmiki
- rozchodzenie się dzieci do domu
- czas na indywidualne rozmowy rodziców z opiekunami.

-

Personel pracuje z dziećmi realizując plan opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjny. Plan co roku jest analizowany i dostosowywany do możliwości oraz potrzeb dzieci.

.....
Podpis Organu Prowadzącego